

عنوان مقاله:

استعاره های جهتی قرآن با رویکرد شناختی

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 3، شماره 9 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

خدیجه حاجیان - TMU

عالیه کرد زعفرانلو - Assistant Professor of Linguistics, Tarbiyat Modares University

خلاصه مقاله:

هدف از نگارش این مقاله، بررسی زبان شناختی استعاره جهتی در قرآن با توجه به رویکرد نظریه معاصر استعاره است. اهمیت این تحقیق در اینجاست که استعاره بخش مهمی از ارتباط های گفتاری و کلامی را تشکیل می دهد و آن قدر طبیعی وارد زندگی ما می شود که ممکن است در عمل جلب توجه نکند. استعاره در زبان دین نیز کمتر از سایر صورتهای زبانی نیست. در استعاره های جهتی، نظامی کلی از مفاهیم با توجه به مفاهیمی از نظامی دیگر سازمان بندی می شود. استعاره های جهتی، مفاهیم را با اعطای صورت مکانی در جهات متقابل به یکدیگر مرتبط می کنند. این جهت های مکانی، قراردادی یا دلخواهی نیستند؛ بلکه بر مبنای تجربه های فیزیکی و فرهنگی انسانها شکل می گیرند. وظیفه این نوع استعاره ها بیش از هر چیز، برقراری انسجام در نظام مفهومی ماست. تقابل های «بالا یا پایین، جلو یا پشت، راست یا چپ، مرکزی یا حاشیه ای، درون یا بیرون» همه از این دست است. این جهت های فضایی یا مکانی با تصویر فضای هندسی ای که در ذهن به وجود می آورند، مفهومی جدید و در نتیجه درکی جدید می آفرینند.

کلمات کلیدی:

,Qur'an, orientational metaphor, cognitive metaphor, mapping, cognition, schema.

واژه های کلیدی: قرآن، استعاره جهتی، استعاره شناختی، انطباق، طرح واره.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1837364>

